

Majda Grbac leta 1949, ko je bila stara tri leta.

Rojena za igralko

Majda Grbac

Majda Grbac je igralka v Mestnem gledališču ljubljanskem, odkar se je po diplomi na AGRFT iz rodnega Maribora za stalno preselila v Ljubljano. Tukaj živi še zdaj. Na svoji dolgi igralski poti, ki jo je vodila tudi na filmska platna, je bila zelo uspešna, dobila je več nagrad, med drugimi dve Prešernovi, Borštnikovo diplomo in za filmsko vlogo zlato areno v Pulju. Čeprav meni, da se bo prej ali slej upokojila, je še vedno polna energije in navdušenja nad igro. Družine nima, je pa velika ljubiteljica popotovanja, kulinarčnih poskusov, sprehodov na Šišenski hrib, morja in branja.

Majda Grbac, ki je bila vso svojo bogato igralsko kariero zaposlena v Mestnem gledališču ljubljanskem, je prišla v Ljubljano iz Maribora. Tam se je rodila očetu Jakobu in mami Mariji, ima pa tudi sestro Jasno. Njena mama je bila doma s Krasa, oče pa iz Istre, iz Čičarije.

Že kot deklíč je uprizarjala predstave

Že med odraščanjem na mariborskem Taboru jo je zgodaj začelo zanimati igranje, že tedaj je uživala v podoživljanju dogodkov. Bila je radovedna deklica, ki je rada ogromno brala, tudi zvečer z baterijo pod odejo, že v otroških letih pa je stricu Žmavcu uprizarjala mini predstave. Ob nedeljah je komaj čakala na matinejo v kinu, saj je potem doma, z veliko željo, da bi postala igralka, v svojem skrivnem kotičku zgodbo še enkrat odigrala. V osnovni šoli je poleg tega pisala pesmi, prozo, igrala je na kitaro in peła v pevskem zboru, z navdušenjem obiskovala dramski krožek in napovedovala mladinsko oddajo na Radiu Maribor.

Po osnovni šoli se je vpisala na drugo gimnazijo v Mariboru in se

Majda Grbac zdaj

odločila, da bo postala igralka. Za konjičke, ki jih je še vedno skrbno negovala, je imela sicer nekoliko manj časa, saj je morala že pri 17 letih, ko ji je zaradi bolezni umrla mama, doma prevzeti vsa gospodinska in vrtna opravila.

Štajerka v Ljubljani

Po gimnaziji je opravila sprejemne izpite na AGRFT in dobila republiško štipendijo, tako se je že med študijem preživljala sama. Iz Maribora se je preselila v Ljubljano, v študentsko naselje. Konec tedna je

štopala v Maribor, še zdaj pa rada tudi sama ustavlja avtoštoparjem.

»Med študijem sem začela sodelovati z Mestnim gledališčem ljubljanskim. Že kot absolventka sem dobila stalno službo v MGL, kjer sem v službi še zdaj, in pozneje tudi diplomirala. Ostala sem v Ljubljani, kjer sem si uredila življenje. Kmalu sem se navadila nanjo in jo vzljubila, v Maribor pa sem še vedno hodila obiskovat očeta,« pripoveduje Majda Grbac.

V svoji dolgi in bogati igralski karieri v MGL je zaigrala in blestela

v številnih predstavah in vlogah. V gledališču so bile njene najvidnejše vloge Helene v Narodovem blagru, Beline v Namišljenem bolniku in druge. Za svoje delo je prejela več nagrad. Za vlogo Geni je dobila Borštnikovo diplomo, za vlogo Vrve v Tugomirju priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije, na akademiji pa je dobila Prešernovi nagradi.

Njena igralska pot jo je nekajkrat ponesla tudi v film in na filmska platna. Za vlogo Anike v filmu Let mrtve ptice je dobila zlato areno v

Stran / Page: 20

Doseg / Reach: 241000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 792 cm2

2 / 2

Pulju in leta 1974 Carico Teodoro v Nišu.

Ljubiteljica glasbe, morja in popotovanja

Zaradi spleta življenjskih okoliščin, pravi Majda Grbac, se v življenju ni nikoli poročila in nima družine. Še vedno živi v Ljubljani.

»Že vse življenje me zelo navdušujejo in veselijo potovanja. Zato sem doslej zares veliko potovala. Bila sem v Mehiki, Peruju, Boliviji, Islandiji, Grenlandiji. Na potovanja sem odhajala po vonj, občutke teh pokrajin in tujih kultur, potem sem to prinašala domov in me je zelo bogatilo. Po svetu sem srečevala le pozitivne izkušnje, prizadeli pa so me navadno le Slovenci. Zdaj imam na žalost čedalje manj denarja, čeprav imam še vedno glede popotovanj nekaj neizpoljenih želja. Želim si videti Japonsko, Mongolijo in Tibet.« pravi Majda Grbac. Ob službi

Portreta iz sedemdesetih let

se je več let ukvarjala z družbeno koristnim neplačanim delom. Stanuje v Ljubljani, pod Šišenskim hribom, kjer v stanovanju na terasi rada sadi rože. Narava ji je blizu,

zato se večkrat odpravi na sprehod v bližnji gozd.

»Prijatelji, glasba, najraje imam klasično, sprehodi in morje, vse to me v življenju sprosti in umiri. Veliko se druživa z mojo sestro, ki je od nekdanja moja najboljša prijate-

ljica. Z mojim partnerjem se poleti ali pozimi odpeljeva na morje, ki ga imam zelo rada. Navdušujejo me tudi kulinarčni podvigi, zato sem s svojimi jedmi pogostila tudi kolege v gledališču. Tam imam za svoje kulinarčne specialitete vedno hvaležne odjemalce, kar se mi zdi najpomembnejše. Včasih sedem v avto in se mi ni težko zapeljati na ogled opere ali koncerta v tujino,« pravi Majda Grbac. Dolge lase si najraje spne v figo, dobro telesno kondicijo pa ohranja s telovadbo doma.

Odločitve za igralski poklic ni nikoli obžalovala

V prostih trenutkih jo prenamirajo knjige. »Prebiram vse, kar je povezano z delom in študijem. Preberem tudi kakšno ezoterično knjigo in medicinsko literaturo, ko iščem odgovore za svoje bolezni. Nasploh sem v življenju od nekdanj zelo radovedna, in to me vodi naprej. Želim se spet posvetiti tudi govoru, saj sem v življenju veliko nastopala na radiu.« Majda Grbac pred upokojitvijo razmišlja, da svoje odločitve za igralski poklic nikoli ni obžalovala. V njem je našla ogromno izzivov, ob katerih se je razvijala in osebnostno zorela. »V življenju mi je bilo najhuje, ko kot igralka nisem dobila dovolj dela, drugače pa bi ta poklic izbrala še enkrat.« pravi Majda Grbac.

Renata Uzman

Iz predstave Lipicanci, ki jo je lani igrala v Mestnem gledališču ljubljanskem.

Iz Povesti o dobrih ljudeh s soigralcem Sandijem Krošljem